

Herrer, tænk lidt over, om det ikke er de Udfigter, De selv have stillet Bælgerne ved tidligere Valg, men som ikke ere gaaede i Opfyldelse, der have gjort, at de nu ere bleven trætte af at stemme med Dem. Det vilde jeg tillade mig at henstille til de ærede Herrers Overveelse.

Bille: Det ærede Medlem begyndte med at bebrejde mig, at jeg skulde have „forekrevet“ Bælgerne omkring i Landet, til hvilken Tid de havde at indbringe deres Klage. Han fandt, at man ikke var berettiget til at foreskrive Bælgerne noget Saadant, men man skulde „overlade det til Bælgerne selv“ at skjønne, naar de „fandt det hensigtsmæssigt“ at indbringe deres Klage. Jeg maa nu tillade mig den Bemærkning, at jeg ikke har forekrevet Bælgerne nogen Frist; jeg har yttret mig om denne Klage og sagt, at det var uheldigt, at den ikke var indkommen tidligere, at det syntes, at Forholdene, særlig i denne Balgkreds, ikke vare af nogen anden Betsaffenhed, end at Klagen kunde have foreligget tidligere, og jeg kan paa ingen Maade erkjende, at vi skulde staa her i Thinget saaledes, at, naar der var et Par Bælger omkring i Landet, som skjønnede det hensigtsmæssigt at trække det ud med deres Klage til det allerfjerdte Dieblif, saa skulde vi ganske rolig modtage det som det suveræne Folks Afgjørelse af den Slags Ting. Det er en ganske beynnderlig Maade, hvorpaa man det ene Dieblif opstiller Folkethinget som den allerøverste Myn- dighed, der kjendes i Landet, og i det næste vil have, at man ikke her i Folkethinget engang maa tillade sig nogen Kritik over 30, 70 eller 100 Bælger i en Balgkreds, som maasse have truffet det ud med Indgivelsen af deres Klage og maasse forsætlig have forhalet Liden; det maa dog i alt Fald være fuldkommen bespøjet at sige, at det er beklageligt, at de ikke ere komne med deres Klage paa et tidligere Tidspunkt. Men dertil knyttede den ærede Ordfører en Udtalelse, som det dog vist er nødvendigt at imødegaa, nemlig den, at han i det Hele taget maatte optræde imod den „Theori“, som han kaldte det, at Klager over Valg skulle indsendes hurtigst muligt til Ministeriet, for at Ministeriet, inden Thingets Sammentræden, kunde have Leilighed til at anstille den fornødne Undersøgelse om de i Klagerne paaftaaede Kjendsgjerninger og forelægge disse Undersøgelseres Resultat for Folkethinget. Det ærede Medlem mente, at under almindelige, rolige politiske Forhold kunde det maasse endda gaa an at gjøre det saaledes, men han vilde da udtale, at „som Regel“ var det rigtigst, navnlig i politisk bevægede Tider, at Klager blive sendte lige til Folkethinget, og at dette Thing — nu er det atter det majestætiske Folkething — besluttede, hvorledes der skal forholles i Anledning af disse Klager. Dette udtørte det ærede Medlem videre. Ministeriet er „Part i Sagen“, og som Følge deraf er det bedst,

at Folkethinget selv kommer til at raade over, hvorledes Undersøgelserne skulle foregaa (Berg: Sværfsættes!). Ja, det er jo akkurat det Samme: hvorledes Undersøgelsen skal foregaa eller iværksættes. Er det dog ikke af den Slags Ordskløverier, at det ærede Medlem vilde gjøre meget bedre i at spare Afbrydelser af den Art og lade mig tale videre? Foregaa eller iværksættes, det er Hip som Sap. Det ærede Medlem staa imidlertid i en fuldstændig feilagtig For- mening, naar han tror, at man med mindste Høie kan betegne Ministeriet som „Part“ i den Sag, hvor vidt der i en enkelt Balgkreds er foregaaet en Uregelmæssighed ved Valget eller ikke. Det er sikkert nok, at der nu til Dags bliver puttet en hel Del politiske Motiver ind i alle mulige Forhold ved den Maade, hvorpaa det ærede Medlem og mange af hans Meningsfæller optræde, men at det skal være kommet dertil, at Ministeriet skal gjælde for Part i Sagen, hvor der er Tale om Undersøgelser, der gaa ud paa, om en Afstemning eller en Balgliste har været ført saadan eller saadan, om der er fjøbt eller betalt Stemmer eller ikke, om Balgbestyrelsens Formand har gjort sig skyldig i denne eller hin Overtrædelse af Balgloven, det er virkelig at drive det til den alleryderste Spids. Hvis man vil stille det saaledes op, tillader jeg mig at formene, at der kunde svares fra den modsatte Side, at det Hjertal i Thinget, der tager Afgjørelser, den ene efter den anden i Balgspørgsmaal, turde være fuldt saa meget Part i Sagen som Ministeriet, og at det derfor, naar det kommer til Stykket, dog maasse turde være hensigtsmæssigt at lade den, der mindst er Part, anordne disse Undersøgelser. Den hele nye „Theori“ har forøvrigt, som de ærede Herrer let ville kunne se, ikke det allermindste Værd, thi hvad enten Klagerne fremkomme tidligere, og Ministeriet da, forinden Folkethingets Sammentræden, kan anstille de fornødne Undersøgelser og forelægge Resultatet, eller Klagen først indkommer umiddelbart efter Thingets Sammentræden, saa at Thinget beslutter, hvorledes Undersøgelserne skulle iværksættes, hvad enten den ene eller den anden af disse Ting sker, kan Undersøgelsen kun foregaa ved og gennem Ministeriet. Folkethingets Majestæt er dog endnu ikke voxet op til den Høide, at det selv udsender sine Kommisærer eller Inspektorer for at anstille Undersøgelser omkring i Kredsen (Berg: Det har det Lov til). Det kan være, at det har Lov til det, men indtil videre har det ikke været Tilfældet. Undersøgelsen er hidtil foregaaet paa den Maade, at Ministeriet har foranstaltet det Fornødne, og hvad enten det Fornødne foranstaltes derved, at Ministertet selv gjør det i Tide, eller saaledes, at Folkethinget anmoder om at foranstalte det, bliver med Hensyn til denne Sag i og for sig ligegyldigt; thi det vil altid staa tilbage, at paa hvilket Tidspunkt end